DOMSTOLENS DOM
AF 6. APRIL 1962[1]

Meroni & Co. m. fl.
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Forenede sager 21—26/61

Processprog: Italiensk

Angående:

Sagsøgernes anmodning til Domstolen om at »erklære, at Den Høje Myndighed har pligt til ved en beslutning at anerkende, at den ved at fritage de stålproducenter, der omhandles i traktatens bilag III, og stålværkerne for udligningsbyrderne på forbrug af tilkøbt skrot for den andel af skrotforbruget, der modsvarer produktionsandelen af råstål til støbeformål, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den efter traktaten, og at den som følge heraf har pligt til at ophæve de bestemmelser, der forekommer at indebære en forskelsbehandling«.

Domskonklusion:

Den Høje Myndigheds indsigelse om, at sagerne 21/61, 22/61, 23/61, 24/61, 25/61 og 26/61 ikke kan antages til realitetsbehandling, tages til følge.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at Den Høje Myndigheds påstand tages til følge, og at sagerne 21 — 26/61 afvises fra realitetsbehandling.

Sammendrag

1. *Retspleje — passivitetssøgsmål — krav om passivitet fra Den Høje Myndigheds side — skrivelse, som gentager og forklarer dette standpunkt — manglende udtrykkelig beslutning*

2. *Retspleje — passivitetssøgsmål — Den Høje Myndigheds beslutninger i henhold til EKSF-traktatens artikel 33 — afvisning fra realitetsbehandling*

1. En skrivelse, hvori Den Høje Myndighed gentager og forklarer sit tidligere retlige standpunkt, er ikke en udtrykkelig beslutning om afslag og afbryder derfor ikke den frist, ved udløbet af hvilken en stiltiende beslutning om afslag anses at være en følge af passiviteten.

2. Man kan ikke acceptere, at en sagsøger ved hjælp af et processuelt kunstgreb i form af et passivitetssøgsmål skulle være berettiget til at påstå annullation af en beslutning, hvis eventuelle ugyldighed er afhjulpet på grund af udløbet af den i artikel 33, stk. 3 fastsatte frist.

1 — Oversat fra fransk.